

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Vinný dům, s. r. o., IČ 26311267
se sídlem Toužimská 588/70, 197 00 Praha 9 - Kbely
zastoupený advokátem Mgr. Lubošem Havlem,
se sídlem Na Pankráci 30a/404, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému

Ministerstvo zemědělství
se sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. MZE-2578/2022-18124

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.
Základ sporu

1. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce obdržel dne 24. 3. 2022 rozhodnutí Ministerstva zemědělství č. j. MZE-2578/2022-18124, ze dne 23. 3. 2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým Ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „žalovaný“) rozhodlo o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního zemědělského a intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) ze dne 6. 12. 2021 ve věci č. j. SZIF/2021/0592200 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým SZIF rozhodl o udělení korekce (povinnosti vrátit část poskytnutých finančních prostředků) vůči žalobci, jako žadateli o dotaci – registrační číslo žádosti 19/D65/500/000_F a to za účelem pořízení stroje cross flow filtru OMNIA na filtraci vína.
2. Žalobce prostřednictvím žaloby napadené k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) brojí proti napadanému rozhodnutí, a to proti tomuto rozhodnutí jako celku, tedy proti výroku o zamítnutí odvolání, ale i proti jeho odůvodnění a ve shodném rozsahu brojí i proti předcházejícímu prvoinstančnímu rozhodnutí.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Důvodem podání žaloby jsou žalobcem tvrzené závažné procesní chyby na straně SZIFu a žalovaného a nesprávné hmotně právní posouzení věci, což zapříčinilo zkrácení práv žalobce.
4. Pokud jde o tvrzené procesní vady, je žalobce přesvědčen, že SZIF neumožnil žalobci uplatnit veškerá procesní práva, která mu dle správního řádu náleží, a to tím, že mu neumožnil nahlédnutí do spisu v celém jeho rozsahu a neposkytl mu k nahlédnutí email Mgr. R. ani fotografie strojního zařízení, přičemž dle přesvědčení žalobce se jedná o dokumenty pro případ klíčové. Tato skutečnost má za následek to, že se k jeho obsahu nemohl doposud adekvátně vyjádřit, ani k případnému porušení oprávnění zastupovat žalobce ze strany Mgr. R. Ostatně rozsahem oprávnění Mgr. R. zastupovat žalobce se žalovaný ani SZIF nikdy nezabývaly.
5. Žalobce je dále toho názoru, že argumentace SZIFu a žalovaného ohledně povahy samotného filtru OMNIA je z hlediska hmotného práva chybná. Žalobce především zpochybňuje, že by SZIF nebo žalovaný mohli samostatně posoudit technický charakter filtru či zda by toto mohl být schopen objektivně provést jakýkoliv administrativní pracovník žalovaného či SZIFu. Napadené a prvoinstanční rozhodnutí také dle žalobce nevyvracejí jeho argumenty v této oblasti.
6. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením žalovaného o tom, že pro znalecké posouzení věci nejsou dány žádné předpoklady a posouzení nemá povahu znaleckého zkoumání. Výroba vína je otázkou odbornou a žalovaný v rámci rozhodnutí neposkytl žádné konkrétní argumenty či tvrzení, že si tuto otázku může posoudit jakýkoliv úředník sám, doslova od stolu.
7. Dále žalobce podotýká, že úvěřující leasingová společnost neprovedla zápis o výhradě vlastnického práva, pročez žalovaný i SZIF neměly takovéto jednání považovat za platné. Současně, dle názoru žalobce, nemůže obstat teze obou správních orgánů o tom, že je třeba jakékoliv jednání považovat spíše za platné než neplatné. Tato myšlenková úvaha se nemůže vztahovat ke smlouvě mezi žalobcem a leasingovou společností. S ohledem na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

textaci občanského zákoníku a konstrukci jeho § 508 tato smlouva nevyvolává právní následky, jelikož další nezbytný krok, tedy provedení zápisu výhrady vlastnického práva dle § 508 občanského zákoníku nebylo smluvními stranami provedeno.

8. Žalobce současně nesouhlasí s kategorizací filtru jako samostatné věci. Filtr není samostatnou věcí, je součástí výrobní linky a haly, která slouží k produkci vína. Bez filtru nelze víno produkovat ani uchovávat, a fakticky ani pít. Filtr je s výrobní linkou a halou funkčně spjatý a pokud by došlo k oddělení filtru od linky a vyjmutí z prostoru haly, došlo by ke znehodnocení výrobní linky a funkce haly, která slouží k produkci vína. Žalobce tuto situaci srovnává se situací kotelny.
9. Klíčové pro posouzení věci je pak dle žalobce zejména funkční spojení filtru s budovou - halou, nikoliv dílčí aspekty připojení. Ostatně § 505 o kvalitě zabudování a kvalitě upevnění nikterak nehovoří. Filtr sice stojí na aretačních nohách, ale ve zbytku je s výrobní linkou pevně spojen.
10. Filtr by tak podle žalobce mohl být považován za samostatnou věc pouze v případě splnění podmínek podle ust. § 508 občanského zákoníku, tedy v případě zápisu poznámky do katastru nemovitostí, ke kterému nedošlo. To, že zápis výhrady je předpokladem vzniku vlastnického práva k součásti věci pak jednoznačně vyplývá z textace a smyslu ust. § 508 občanského zákoníku. Výklad SZIFu i žalovaného tak dle žalobce jde proti výslovnému znění zákona i proti jeho smyslu. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že SZIF ani Ministerstvo neřešily okamžik upevnění filtru, jakožto stroje v rámci linky. Filtr byl přitom žalobci dodán a upevněn o několik měsíců dříve, než došlo k uzavření úvěrové smlouvy mezi žalobcem a ČSOB Leasing, a.s. K dodání filtru a upevnění došlo 5. 12. 2018, k uzavření smlouvy mezi žalobcem a ČSOB Leasing, a.s. až dne 27. 5. 2019. Filtr byl tedy s výrobní halou i linkou prokazatelně funkčně spojen a stal se jejich součástí – součástí nemovité věci.
11. Rozhodnutí SZIFu i žalovaného je tak dle žalobce právně vadné i z hlediska hmotněprávního posouzení věci a nepřezkoumatelné. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil jak napadené, tak prvoinstanční rozhodnutí.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokud jde o fotografie strojního zařízení, nelze souhlasit, že by nebyly žalobci dány k dispozici. Fotografie daného zařízení byly součástí protokolu o kontrole č. 358/500/12/2019, který byl žalobci prokazatelně doručen.
13. Co se týče emailu Bc. M. R., žalovaný zdůraznil, že ta je zaměstnankyní žalobce, tedy žalobce také musí její e-maily mít k dispozici. Nadto žalovaný upozornil na to, že tento e-mail neměl žádný vliv na výrok rozhodnutí, které se výhradně týká toho, že žalobce neměl investici po celou dobu ve vlastnictví.
14. Žalovaný má za to, že z fotografie filtru (1000437418_Filtr_01.jpg), která byla pořízena při kontrole na místě dne 26. 4. 2019, viz protokol o kontrole č. 358/500/12/2019 č.j. SZIF/2019/0329715, jejíž cílem bylo zkontrolovat existenci nově pořízeného filtru, je jasné zřetelné, že filtr je usazený na rámu s aretačními nožičkami, tudíž není pevně konstrukčně spojen s nemovitostí, a je dle posouzení žalovaného samostatnou věcí, která se může dle potřeby vinařství přemísťovat, což de facto potvrdil sám žalobce sjednáním zástavní smlouvy a dříve dokonce zajišťovacím převodem práva.
15. Žalovaný konstatuje, že bez předmětného filtru na víno nedojde k tomu, že by nemovitost nesloužila svému účelu. Filtr není nedílnou součástí výrobní linky. K tomu poukázal na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

skutečnost, že v provozovně jsou i další filtry. Nelze také souhlasit s tím, že vinařství lze provozovat pouze spolu s vlastnictvím filtru. Běžné připevnění stroje například z důvodu stability není považováno za upevnění ve smyslu ust. § 508 občanského zákoníku.

16. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti navrhl žalovaný soud žalobu v plném rozsahu zamítnout.
17. Při jednání soudu dne 25. října 2023 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí Ministerstva zemědělství, tak jemu předcházející rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu zrušil. Pověřený zástupce žalovaného navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

18. Žaloba byla městskému soudu doručena 24. 5. 2022, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
19. Soud ze správního spisu zjistil následující:
20. Dne 19. 6. 2019 vydal SZIF rozhodnutí sp. zn. 19/D65/500/000101_F, kterým byla odvolateli výrokem I. poskytnuta podpora na investice ve výši 1.200.580 Kč, a výrokem II. byl odvolateli poskytnut poměrný doplatek podpory uvedené ve výroku I. až do přípustné výše, a to pod podmínkou, že budou po výplatě podpor k dispozici nerozdělené finanční prostředky. Uvedené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 20. 6. 2019 a nabylo právní moci dne 9. 7. 2019. Na základě Sdělení č. j. SZIF/2019/0571753 ze dne 3. 10. 2019 k poskytnutí poměrného navýšení podpory na investice byl dále odvolateli poskytnut doplatek na investice ve výši 82.220 Kč. Celkově tak byla odvolateli ve vinařském roce 2019 poskytnuta podpora na investice ve výši 1.282.800 Kč. Tyto prostředky měly být použity žalobcem na pořízení cross flow filtru OMNIA.
21. Dne 22. 6. 2021 byl SZIFu předán dopis č. j. MZE-38148/2021-10012, kterým ředitel Odboru auditu a supervize žalovaného předal SZIFu Protokol o kontrole č. ZOP/2021/09, č. j. 49335/2020-MZE-10012. Z výše uvedeného protokolu o kontrole vyplývá, že dne 18. 5. 2021 provedl žalovaný u odvolatele kontrolu na místě. Předmětem kontroly byla obchodní dokumentace kontrolované osoby, tedy žalobce, která byla příjemcem dotace v období 16. 10. 2018 do 15. 10. 2019 z finančních prostředků EZZF, v rámci opatření Vnitrostátní programy podpory pro odvětví vína.
22. V rámci této kontroly bylo zjištěno, že předmětný filtr byl pořízen formou úvěru s ujednáním o zajišťovacím převodu vlastnického práva k předmětu financování s okamžitým převodem vlastnictví. Vyplývá to ze smlouvy o úvěru č. 7923049 se společností ČSOB Leasing a.s., přičemž jako datum čerpání úvěru bylo uvedeno 27. 5. 2019. Následně byl k této smlouvě uzavřen též dodatek (7. 7. 2021), na jehož základě došlo ke změně předmětné úvěrové smlouvy tak, že místo zajištění formou zajišťovacího převodu

vlastnického práva s okamžitým převodem vlastnictví se mění na zástavu movité věci, tedy předmětu financování, tedy Cross flow filtru OMNIA 170/68, výrobní číslo 716080.

23. Vycházejíce z těchto zjištění, SZIF i žalovaného dospěly k závěru, že žalobce nebyl ke dni výplaty dotace vlastníkem dotovaného předmětu investice, čímž byla porušena podmínka trvalosti operace dle čl. 50 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, ve spojitosti s čl. 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013.
24. Uvedené porušení bylo zhojeno až uzavřením dodatku dne 7. 7. 2021, kdy bylo zajištění úvěru změněno ze zajišťovacího převodu vlastnického práva na zástavu. Dle čl. 71 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 neoprávněně vyplacené částky v souvislosti s operací musí členský stát vrátit.
25. Dle napadeného rozhodnutí tedy porušení podmínek dotace trvalo 727 dní, žalobce byl dle něj proto povinen vrátit finanční prostředky, představující poměrnou část celkového objemu podpory, vyplacené žadateli na základě výše uvedené žádosti, tedy 39,79 % z částky 1.282.800 Kč, což činí 510.451,89 Kč.
26. Dle čl. 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 „*V případě operace zahrnující investici do infrastruktury nebo produktivní investici se musí příspěvek z fondů ESI vrátit, jestliže do pěti let od poslední platby příjemci či případně v době stanovené v pravidlech pro státní podporu dojde u operace k: a) zastavení nebo přemístění výrobní činnosti mimo programovou oblast; b) změně vlastnictví položky infrastruktury, která podniku či veřejnému subjektu poskytuje nepatřičnou výhodu; nebo c) podstatné změně nepříznivě ovlivňující povahu, cíle nebo prováděcí podmínky operace, která by vedla k ohrožení jejích původních cílů. Částky neoprávněně vyplacené v souvislosti s operací musí členský stát vrátit zpět v poměru k období, v němž požadavky nebyly splněny...*“
27. V současném soudním řízení jde tedy především o otázku, zda skutečně došlo k přechodu vlastnictví, jak tvrdí žalovaný a SZIF anebo nikoliv, jak tvrdí žalobce.
28. Soud o věci uvažil takto:
29. Pokud jde námitky žalobce stran vad řízení, resp. že žalovaný a SFIF neumožnili žalobci přístup ke kompletnímu správnímu spisu, soud konstatuje, že musel dát za pravdu žalovanému v tom, že ze správního spisu je doručenkami prokazatelné, že fotky filtru byly žalobci poskytnuty.
30. V záležitosti sporného e-mailu Bc. R. městský soud rovněž dal za pravdu žalovanému, s tím, že Bc. R. byla zaměstnankyní žalobce, použila i e-mailovou adresu @vinnydum.cz, a není tak zřejmé, proč by měl žalobce problém se dostat ke zprávě, kterou odesílala jeho zaměstnankyně. Ostatně, žalobce ani neuvedl žádné konkrétní důvody, jak by ho mohla Bc. R., pokud by skutečně překročila své zástupčí oprávnění, poškodit, ani neuvedl žádné důvody, které ho k této úvaze vedly.
31. Ve zkratce řečeno, pakliže skutečně správní orgány neumožnily žalobci přístup do celého správního spisu, jedná se o pochybení, avšak v tomto případě o pochybení se zcela minimálním dosahem na posuzovaný případ. Je třeba říci, že dotyčná e-mailová zpráva, přibližně v délce jedné věty (konkrétní text je „*Dobrý den pane inženýre, nový cross-flow filtr jsme nakonec zaplatili z vlastních zdrojů není na něj úvěr. Přeji pěkný den,*“ a následuje podpis), skutečně s případem svým obsahem v konečném důsledku jinak nesouvisí, a i

svým obsahem není nijak relevantní, a nemůže mít tedy ani vliv na zákonnost řízení a rozhodnutí.

32. Konečně, pokud by se žalobce domníval, že Bc. R. ho mohla poškodit překročením zástupčího oprávnění, měl tyto pochybnosti uvést. Správní orgán mohl naopak legitimně očekávat, že žalobce bude mít přístup ke zprávám, které odesílala žalobcova vlastní zaměstnankyně.
33. Soud se s argumenty žalobce neztotožnil ani pokud jde o kruciální otázku případného nepřetržitého vlastnictví cross flow filtru.
34. Nejprve je třeba konstatovat, že žalobce nemůže beze všeho předpokládat, že pracovníci žalovaného a SZIFu nejsou schopni kontrolovat proces výroby vína, potažmo posuzovat, jaký mechanismus byl k této výrobě použit, či jaký charakter mají jeho jednotlivé komponenty. Soud považuje za nutné žalobci připomenout, že na pracovníky státní správy jsou kladeny jisté nároky stran jejich vzdělání a schopností v závislosti na konkrétním úseku veřejné správy, na kterém působí. Důkazem toho je ostatně i to, že jsou schopni posoudit, že projekt, pro nějž si žalobce požádal o podporu, byl způsobilý k jejímu získání. Podle názoru soudu by bylo obtížné zastávat názor, že žalovaný, resp. SZIF, jsou sice způsobilí rozlišovat, který projekt může dotaci dostat a který ne, a současně mít za to, že nejsou způsobilí kontrolovat, zdali je čerpána podle zákona.
35. Zásadní bod argumentace žalobce je založen na tom, že ač bylo pořízení filtru financováno formou zajišťovacího převodu práva, k žádnému převodu práva vlastně nedošlo, neboť dle zásady *superficies solo cedit* se filtr stal součástí nemovitosti, a to v okamžiku, kdy byl instalován ve výrobní hale do příslušné výrobní linky. Podle argumentace žalobce by tedy logicky k převodu vlastnictví došlo pouze v okamžiku splnění podmínky podle § 508 odst. 1 občanského zákoníku, tedy v případě zapsání stroje, jenž je spojen s nemovitostí, do katastru. Naproti tomu žalovaný tvrdí, že filtr nebyl součástí nemovité věci, přičemž argumentuje, že byl umístěn na aretační nožky, a tedy nebyl s nemovitostí bezprostředně spojen.
36. V první řadě soud konstatuje, že se nijak neztotožňuje s názorem žalobce, že na právní jednání nelze hledět primárně jako platné. Ustanovení § 574 občanského zákoníku, tedy základní všeobecné ustanovení o neplatnosti právních jednání, jasně uvádí, že „*Na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako na neplatné.*“ Soud má tedy za to, že výklad žalobce neodpovídá ust. § 2 odst. 2 občanského zákoníku, neboť je právě v rozporu se smyslem ust. § 574 téhož zákona.
37. Zároveň bylo pro soud obtížné akceptovat argumentaci žalobce, který se v podstatě snažil tvrdit, že sice uzavřel s leasingovou společností smlouvu, ovšem ale ani jedna strana nevyvinula žádné úsilí k tomu, aby - jak sám uvedl - nastaly právní účinky této smlouvy, a to až do chvíle, kdy k ní byl dne 7. 7. 2021 sjednán dodatek.
38. Městský soud se však především neztotožnil se základní tezí žalobce, který je přesvědčen, že filtr se stal součástí nemovité věci. Při tom soud nijak nezpochybňuje úvahy žalobce stran zápisu výhrady podle ust. § 508 občanského zákoníku, ovšem je přesvědčen, že na tento případ je naprosto nelze aplikovat.
39. Z fotografií založených ve správním spisu (jež žalobce prokazatelně dostal), je zjevné, že předmětný filtr je samostatným zařízením, jež je připojeno k ostatním komponentům výrobní linky pomocí odpojitelných hadic, resp. trubek. Ostatně na tyto skutečnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poukázal při jednání soudu i zástupce žalobce, který předložil další fotografie výrobní linky, a uvedl, že filtr je integrální součástí této linky, je pevnými kovovými trubkami připojen k rozvodu teplé a studené vody a měkkými hadicemi pak k nerezovým tankům.

40. Soud na základě těchto skutečností nepochybuje o tom, že filtrace je nezbytnou a integrální součástí *procesu* výroby vína. Rovněž tak není pochyb o tom, že k provedení *filtrace* je nutno použít příslušné zařízení, tedy *filtr*. Nic z toho však neznamená, že takové filtrační zařízení – a jmenovitě právě cross flow filtr OMNIA - se v důsledku toho stává součástí věci nemovité, která je neoddělitelně spojena s výrobní linkou či přímo s halou, v níž je linka instalována a provozována. Z podkladů předložených i žalobcem je zřejmé, že je tomu právě naopak, protože cross flow filtr OMNIA je připojen k ostatním komponentům výrobní linky rozebíratelným spojením, díky němuž jej lze z linky vyjmout, například z důvodu údržby, opravy nebo proto, aby byl nahrazen jiným obdobným filtračním zařízením. Ze skutečností dokumentovaných ve spise přitom nevyplývá nic ani v tom směru, že by pro takový případ bylo nutno demontovat související části výrobní linky anebo zasáhnout do konstrukce haly jako stavby; ostatně ani sám žalobce v žalobě nic v tomto smyslu netvrdil. Tvzení žalobce o tom, že předmětný filtr není po svém upevnění samostatnou věcí a upevněním se stal součástí věci nemovité, ve které se nachází, tedy neshledal soud opodstatněným.
41. Argumentace poukazem na ust. § 508 občanského zákoníku tedy na tuto věc vůbec nedopadá, jelikož předmětné filtrační zařízení není svou povahou „*stroj nebo jiné upevněné zařízení*“ podle této normy.
42. Městský soud následně konstatoval, že pro věc samotnou jsou podstatná skutková zjištění, učiněná Ministerstvem zemědělství dne 18. 5. 2021, kdy bylo zjištěno, že investice (Cross flow filtr OMNIA 170/68, výrobní číslo 716080) pořízená a financovaná v rámci žádosti sp. zn. 19/D65/500/000101_F byla pořízena formou úvěru s ujednáním o zajišťovacím převodu vlastnického práva k předmětu financování s okamžitým převodem vlastnictví, což vyplývá ze smlouvy o úvěru č. 7923049 se společností ČSOB Leasing a.s., se sídlem Na Pankráci 310/60, 140 00 Praha 4, IČO: 639 98 980. Převodem vlastnického práva k předmětu financování s okamžitým převodem vlastnictví došlo k porušení podmínky trvalosti operace dle čl. 50 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, v platném znění ve spojitosti s čl. 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013, v platném znění, protože žalobce jako žadatel nebyl ke dni výplaty dotace (11. 7. 2019) vlastníkem dotovaného předmětu investice.
43. Uvedené porušení bylo zhojeno až uzavřením Dodatku dne 7. 7. 2021, kdy bylo zajištění úvěru změněno ze zajišťovacího převodu vlastnického práva na zástavu. Porušení tedy trvalo 727 dní, a žalobce byl proto povinen vrátit finanční prostředky, představující poměrnou část celkového objemu podpory, vyplacené žadateli na základě jeho uvedené žádosti, tedy 510.451,89 Kč.
44. Soud proto uzavřel své úvahy s tím, že ze strany správních orgánů byl náležitě zjištěn skutkový stav a na tato zjištění správně aplikoval právní normy. Důvodně tedy dospěly k závěru, že žalobce jako žadatel nebyl ke dni výplaty dotace dne 11. 7. 2019 vlastníkem dotovaného předmětu investice, což znamenalo porušení podmínky trvalosti operace dle čl. 50 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 s následkem vrácení části vyplacené podpory na investice.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Městský soud v Praze dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, neboť žalobce neměl v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.